

El Cel, 16 de novembre de

Hola nens i nenes:

Sóc la Gna. Remei. Potser no heu sentit parlar gaire de mí, però no us preocupeu perquè ara us explicaré alguns aspectes de la meua vida.

Vaig néixer a València fa molts i molts anys.

El meu pare es deia Antonio Palos i la meua mare, Vicenta Casanovas. Eren meravellosos... Érem quatre germanes: la més gran es deia Antònia, després venia jo, la penúltima era la Vicenta, i la petita Maria Dolors. Com podeu veure, érem una família nombrosa i ben alegre.

Quan jo tenia cinc anys ens vam traslladar a viure a Barcelona.

I aviat va passar una cosa molt trista, la meua mare ens va deixar per anar-se'n al cel. Va ser molt dolorós per tots, sense la nostra mare, la nostra vida va canviar.

Vaig anar a viure en una casa d'acollida i un dia vaig sentir una necessitat molt gran de fer sempre el bé, d'estimar i ajudar tothom. Especialment, volia ajudar als infants més necessitats i que no podien anar a l'escola perquè els seus pares eren molt pobres.

I al cap de poc temps, sabeu a qui vaig conèixer?

Demà us ho continuo explicant.....que passeu un bon dia.

Fins demà,

Sor Remedio Palos

Hola nens i nenes:

Algú sap a qui vaig conèixer?

Doncs vaig conèixer al Pare Josep Tous.

Quin bon amic va ser per a mí. Em va ajudar a descobrir el que havia de fer i vaig tenir la sort d'unir-me a un grup de companyes que tenien la necessitat d'ajudar als altres igual que jo.

Ben unides vam començar la nostra aventura a Ripoll. Seguir Jesús, sent germanes Caputxines de la Mare del Diví Pastor, va omplir la nostra vida d'alegria i felicitat, i ens va donar la força, i la valentia per estimar i donar un cop de mà a la gent que ens pogués necessitar.

El Pare Josep Tous va ser el fundador i, amb la seva col·laboració, les germanes vam anar a diferents pobles i ciutats fent escoles per a tota la mainada que voltava pels carrers i no sabien llegir ni escriure, com aquesta que us acull cada dia amb tant d'amor. Amb els anys vam anar construint altres escoles, com la de Capellades, Barcelona, Sabadell, Las Arenas, Igualada...

Igalada... què bonica que és aquesta escola, és l'escola més maca del món, sabeu per què? Doncs, perquè sou vosaltres que l'embelliu amb la vostra presència, amb els vostres somriures i amb el vostre cor que estima a tots.

A reveure i feu molta bondat

Lor Remedio Palop

A decorative flourish or signature mark below the name.